

Постановлене на МС за изменение на нормативни актове на Министерския съвет

Информация

Откриване / Приключване: 25.01.2021 г. - 07.02.2021 г. Неактивна

Номер на консултация: #5759-K

Област на политика: Външна политика, сигурност и отбрана

Тип консултация: ---

Вносител: Министерство на отбраната

Тип вносител: Национално

С настоящия проект на постановление на Министерския съвет се предлага:

- допълнение в чл. 71а от Правилника за прилагане на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, приет с Постановление на Министерския съвет № 46 от 2010 г.;
- допълнение в § 31 от Преходните и заключителни разпоредби към Постановление № 162 на Министерския съвет от 24 юли 2020 г. за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ДВ, бр. 67 от 2020 г.) като се създава т. 3 в посочената разпоредба;
- изменение в чл. 6, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за военната полиция, приет с Постановление № 111 на Министерския съвет от 2017 г. (обн., ДВ, бр. 48 от 2017 г.).

Отговорна институция

Отговорна институция

Министерство на отбраната

Адрес: София, София 1000, ул.Дякон Игнатий 3

Електронна поща: cao@mod.bg

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;

- Системата за сигурно електронно връчване <https://edelivery.egov.bg/> (изисква се квалифициран електронен подпис или ПИК на НОИ);
- Официалния адрес за кореспонденция.

Документи

Пакет основни документи:

[Справка за отразяване на предложенията и становищата - вер. 1.0 | 08.02.2021](#)

[Stanovishte Ocenka PMS za NA na MS.pdf - вер. 1.0 | 25.01.2021](#)

[Ocenka PMS za NA na MS.docx - вер. 1.0 | 25.01.2021](#)

[PMS za NA na MS.docx - вер. 1.0 | 25.01.2021](#)

[Doklad PMS za NA na MS.docx - вер. 1.0 | 25.01.2021](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

[Коментари \(pdf\)](#)

[Коментари \(csv\)](#)

Автор: Димитър Димитров (05.02.2021 18:20)

ПОЗИЦИЯ (продължение)

По създаването на възможност военнослужещите да участват при избор за директор на службата:

Видно от вече посоченото, основните дейности на Служба „Военна полиция“ са свързани с оперативно-издирвателна дейност, разследване и разкриване на престъпления от общ характер, антитерористична дейност и други. А според чл. 20, ал. 3 от Закона за военната полиция директорът планира, организира, ръководи, представлява, координира, контролира и отговаря за цялостната дейност на службата, осъществява методическо ръководство и контрол върху дейността на военнополіцейските формирования в Българската армия.

Извод:

Може би с промяната на Правилника ще се създаде възможността за участие на военнослужещите при избор за директор на службата, но „директор“ без професионален опит в службите за сигурност и/или в службите за обществен ред няма как да изпълнява горепосочените задължения. Лице, служило само и единствено във Въоръжените сили и не практикувало дейностите на служба „Военна полиция“ не би могло да я ръководи ефективно, така че тя да изпълни възложените ѝ задачи.

И понеже в началото бяха споменати добри практики нека погледнем как са уредени тези отношения в най-голямата и най-важна структура в държавата, имаща основна роля сред упоменатите служби - МВР.

В чл. 36, ал. 5 от Закона за МВР е записано, че за главен секретар или заместник-главен секретар на МВР могат да бъдат назначавани лица, които отговарят на изискванията за постъпване на държавна служба по същия закон и притежават не по-малко от 10-годишен професионален стаж в службите за сигурност или в службите за обществен ред, от които поне 5 години на ръководна длъжност.

В чл. 6, ал. 1 на същия закон са описани основните дейности на МВР. Ето част от тях:

- 1.оперативно-издирвателна;
- 2.охранителна;
3. разследване на престъпления

Извод:

Безспорно налице е сходство в изпълняваните функции на МВР и Служба „Военна полиция“, което означава, че изискванията за директор на Военна полиция би трябвало да бъдат същите, каквито са за главния секретар на МВР.

В заключение е важно да се отбележи, че законодателят неслучайно е заложил изискване за минимум 10-години професионален стаж в службите за сигурност или обществен ред за лицата, които ги ръководят. Опитът, знанията и уменията, придобити и развивани в тези служби са от изключително значение за ефективното им управление.

Изложените мотиви за промяната водят до логичния въпрос: Може ли служител на ГД „Пожарна безопасност и защита на населението“ с 10-годишен стаж да бъде назначен на поста главен секретар на МВР?

Автор: Димитър Димитров (05.02.2021 18:19)

ПОЗИЦИЯ

Предложеният от министъра на отбраната Красимир Каракачанов проект за промяна на Правилника за прилагане на Закона за военната полиция противоречи и не подкрепя на добрите практики в управлението на службите с полицейски

правомошния в България.

Предлаганата промяна в чл. 6, ал. 2 предвижда въвеждане на възможност за директор на служба „Военна полиция“ да се назначават военнослужещи, които имат 10-годишен професионален опит натрупан в системата за защита на националната сигурност или въоръжените сили.

Необходимостта от промяна е обоснована със „синхронизиране на изискванията за директор на Служба „Военна полиция“ с тези за директора на Служба „Военно разузнаване““, както и със „създаване на възможност за офицерите от Министерството на отбраната, от структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и от Българската армия да участват при избор за длъжността „директор на Служба „Военна полиция“.

По отношение на синхронизирането:

В чл. 13 от Закона за военното разузнаване са описани дейностите, които Служба „Военна информация“ може да извършва, за да изпълнява възложените ѝ задачи. По същия начин в чл. 2 от Закона за Военната полиция са описани дейностите, осъществявани от службата.

Сравнението между текстовете ясно показва основната разлика между дейностите на двете служби. Накратко: Военната полиция осъществява дейности по разкриване, прекратяване и пресичане на терористични актове, разпространяване на оръжия за масово унищожение и незаконен трафик на оръжие, задържане на извършители на престъпления от общ характер и освобождаване на заложници, както и оперативно-издирвателна дейност, антитерористична дейност и дейност по предотвратяване, разследване и разкриване на престъпления от общ характер и полицейска регистрация на лица;

В същото време Служба „Военна информация“ не осъществява нито една от тези дейности, за да изпълни възложените ѝ задачи.

Извод:

Задачите и дейностите на двете служби са коренно различни, преследват различни цели и е некоректно да се сравняват. Т.е. един военнослужещ без професионален опит в службите за сигурност и/или в службите за обществен ред би могъл да ръководи Служба „Военна информация“, но същото не се отнася за Служба „Военна полиция“.

Автор: ivan ivanov (04.02.2021 11:13)

Аргументи

Въпреки, че публикуваните коментари не оказват съществено влияние на решенията за приемане на предложените проекти за нормативни актове е необходимо поне следящите обществените консултации да могат да се запознаят с мнението на специалисти в съответната сфера.

В доклада са изложени два аргумента, защитаващи необходимостта от промяна. Единият се основава на възможността в Служба „Военна полиция“ (СВП) да се назначават военнослужещи от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и от Българската армия и отговарящи на специфичните и допълнителните изисквания от Правилника за прилагане на Закона за военната полиция без провеждане на конкурсна процедура. Изхождайки от това се търси съответствие за длъжността „директор“, която да може да се заема също от военнослужещи от въоръжените сили.

Между двете сравнявани категории - длъжности за военнослужещи в СВП и длъжността за директор на СВП има само една съществена разлика и тя е в правомощията. Докато назначаваните в СВП военнослужещи от въоръжените сили получават правомощия да изпълняват определени полицейски функции след съответно обучение, то директорът на Службата получава правомощията си веднага след назначаването на длъжността. И тъй като няма необходимия 10 годишен опит в службите за сигурност и/или обществен ред със сигурност може да се очаква отказ от изпълнение на задължения и правомощия, не поради нежелание, а поради незнание. Твърде нашироко може да се теоретизира какви ще бъдат последствията за назначения военнослужещ на длъжността и за бъдещата дейност на Службата.

Втория аргумент за синхронизиране на изискванията в законите за Военната полиция и Военното разузнаване е добавен без съответните обосновки. А разликата между функциите на двете служби и пътят им до създаването на законите за дейността им е твърде различен и специалистите знаят това.

Автор: Валентин Димитров (27.01.2021 16:41)

Становище по проект за изменение на ППЗВП

Считам, проекта за промяна на ППЗВП е направен без необходимата задълбоченост, вникване в идеята и духа на закона, съобразяване с функциите и задачите на Военната полиция. Промяната само на чл.6 ал.2 от ППЗВП е изключително неаргументирана, подвеждаща, липсва мотивация на предложението, а доколкото е направен опит за такава, тя е повърхностна и смуцаваща с нейната некомпетентност. Пропусната е възможността вносителят преди да предложи каквато и да била промяна в редакцията на текстове от закона и правилника, да се направи задълбочен анализ и внимателна преценка на взаимовръзката между отделните текстове на нормативните актове. Изключително важно е да се разбере, че изискването за професионален стаж не е самоцелно и ограничаващо никакви възможности на военнослужещи от БА и МО, а има за цел да

осигури необходимата компетентност на длъжностните лица на определени ръководни длъжности, за да се гарантират преди всичко вземането на законосъобразни решения и гарантирането на правата и свободите на гражданите, каквито са военнослужещите и цивилните служители, спрямо които компетентност има ВП. Учудващо е защо тази възможност чрез промяна на текста на чл.6 ал.2 се прилага само за директора на службата, а не и за заместник-директорите на службата и директорите на регионалните служби. Между впрочем вносителя едва ли си е направил труда да проумее, че зам-директорите на службата и директорите на регионални служба не е задължително да са военнослужещи. И тогава е странна загрижеността за кариерното развитие на висшите офицери и старши офицери „полковник“ в структурите на СВП, при положение, че на практика това може да се окаже само една длъжност. Като цяло целите в доклада за смехотворни, логически неиздържани и правно подвеждащи. Логиката на този проект неминуемо ще доведе до въпроса, ами защо на ротационен принцип да не се заема длъжността началник на ВМА и от офицери с професионална насоченост артилерия, логистика или летци. Не е възможно да се случи, защото ще доведе до колапс на системата, която изисква специфични знания, умения, навици и опит. За постигането на целите, гръмко прокламирани от вносителя би било редно да се преосмисли цялостния модел на кариерно развитие в Министерство на отбраната. Защото ако целта е да се даде възможност на офицерите от Мо и БА да имат повече възможности за кадрово развитие, длъжността на директора на службата няма да реши нищо. А възможностите са много простички, просто спрямо офицерите пенсионери следва да се приложат възможностите на ЗОВСРБ и на техните освободени места да бъдат назначавани, ротирани или без значение по какъв начин кадрово развивани офицери с подходящо образование. И в тази връзка много повърхностно е предложеното в проекта изменение, защото проблема в кадровото развитие на офицерите е не, че не могат да кандидатстват за една длъжност в СВП, а в огромния порок, развит с възможността офицери да се пенсионира и да продължат да бъдат военнослужещи на ръководни длъжности, в т.ч. да им се удължава срока на военната служба, а останалите, които трябва да се ротират и развиват кадрово да чакат с някой от богоизбраните да се случи определено тъжно събитие. В заключение – проекта е немотивиран, не води до положително въздействие върху функционирането на служба „Военна полиция“, ще дискредитира в професионално отношение ръководството на службата и в крайна сметка може да доведе до законосъобразни практики със сериозно въздействие върху обществения интерес.

Автор: Цветан Параскевов (27.01.2021 13:37)

Уточнение

От доклада на министъра на отбраната става ясно, че преминаването на военнослужещи от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и от Българската армия на служба във Военната полиция се извършва без конкурси, като професионалния им опит във

въоръжените сили се зачита и за работа в Службата (чл. 60, ал. 3 от Правилника за прилагане на Закона за военната полиция). В проекта на ПМС се предвижда прецизиране на текстовете в чл. 6, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за военната полиция, които се отнасят за директор на Службата, но не е предложено прецизиране на текста за заместник-директор на Службата (чл. 8, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за военната полиция).

При условие, че се за директора ще се изисква 10-годишен професионален опит следва да е натрупан в системата за защита на националната сигурност или въоръжените сили е логично и за заместник-директор на Службата опитът да е в системата за защита на националната сигурност или въоръжените сили.

Считам за необходимо в проекта на ПМС да се заложи прецизиране и на текста на чл. 8, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за военната полиция променят, като изискващия се 8-годишен професионален опит в службите за сигурност и/или в службите за обществен ред да е в системата за защита на националната сигурност или въоръжените сили, което ще създаде възможност за офицерите от Министерството на отбраната, от структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и от Българската армия да участват при избор за длъжността „заместник-директор на Служба „Военна полиция“.

История

Начало на обществената консултация - 25.01.2021

Приключване на консултацията - 07.02.2021

Справка за получените предложения

Справка или съобщение.

Окончателен акт на Министерския съвет
